Thomas Aquinas: De potentia dei. Add: De malo; De spiritualibus creaturis; De anima; De unione verbi; De virtutibus. Ed: Theodericus de Susteren

Cologne: Heinrich Quentell, 7 May 1500, 1500 Seite 598

sed hīta cessat ſpēs hui⁹ virtut⁹. Ūn nō ē in btis spes q̄ est ⁊t⁹ theologica, pñt tñ scti aliq̄ spare ihēr̄dō dūno auxilio vl ad se vl ad alios pīnēcia ſm cōez rō nē ſpei. ñ ät ſm ꝓpriā rōez ſpei q̄ ē theologica virt⁹. Et hmōi exēplū ecōtrario i mal' accipit, charitat⁹ em̄ ꝓncipale obcm̄ ē dē⁹. vñ q̄diu aliq̄s diligit deū p eā dē virtutē charitat⁹ diligit etiā primū i rō. ſz si desinat diligere deū poterit q̄dē diligere primū ſm rōnē ñ tñ ex ⁊tutē caritat⁹. cui⁹ spes soluit remoto ꝓncipa

Ad 1 ¶ Ad pmū q̄ di. q⁹ desideriū ibi ponit li obiecto nō ꝓpe q̄dē ſm q⁹ est rei future. ſz ſm q⁹ excludit fastidiū p modū q̄ dr Eccl. xxiij. q̄ edūt me adhuc esuri

Ad 2 ent. ¶ Ad. ij. di. q⁹ timor est respectu mali. ſb malo ät ꝓpēdi pt oīs defect⁹. Est ät triplex hoīs defect⁹. vn⁹ q̄dē pene. z hūc ꝓncipal' respicit timor filialis. Alt⁹ ät defect⁹ ē culpe. z hūc defectū respicit timor filial' vl casti⁹ ſm q⁹ ē in statu vie. in q̄ peccare possum⁹. neutro aūt mō erit timor in pria sublata ptāte culpe z pene ſm illud Prouer. i. abūdātia pfruet malor timore sublato. Est ät tert⁹ defect⁹ natural' ſm q⁹ q̄libet creatura i infinitū distat a deo. q̄ q̄dē defect⁹ nūq̄ tollet. z hūc defectū respicit timor reuerential' q̄ erit in pria. q̄ reuerētiā exhibebit suo creatori ex cōsideratōe maiestatis ei⁹ in ꝓpriā resiliēs puritatē. sed obiectū spei qđ ē btitudinē ē futurā tollet ea supueniēte. z tō spes nō

Ad 3 remanebit. ¶ Ad. iij. dīm. q⁹ cōtinuatio būtudis nō hz rōnē btitudinis. qz incōpatū aliq̄s hō fit btūs eternitatē pticipat in q̄ nō ē pteritū z futurū. vñ in btitudine illa dr vita eterna. dato etiā q⁹ haberet rōnez futuri. nō hz rōnē ardui respectu ei⁹ q̄ iam btitudinē obtinet. ex ꝙ em̄ ipo accepit nō solū facultatē ſz etiaz neccitatē quādā nūq̄ peccādi. ſz ſp mānēdi. z tō to

Ad 4 taliter tollit rō spei ¶ Ad. iiij. di. q⁹ rō illa. pcedit de eo

Ad 5 qđ cadit sub spe. nō ꝓncipal'r. ſz scdario. ¶ Ad. v. di. q⁹ q̄diu remanet ꝓncipale obiectū spei. eadē virtute spei spat q̄s bona sibi z alijs. ſz remoto ꝓncipali obiecto pt q̄dē alijs spare aliq̄ mō. ſz nō ſm ⁊tutē spei

Ad 6 ¶ Ad. vi. di. q⁹ eo mō pueniit scīs ozare sic z spare. ñ

Ad 7 q̄dē p virtutē spei q̄ ponit theologica ⁊t⁹. ¶ Ad. vij di. q⁹ si accipiat' pmū ꝓncipiū mouēs ad terminū. verū est idē ē ꝓncipiū mot⁹ ad terminū z q̄etis in termino. sed si accipiat' aliqđ scdariū z instrumētale. q̄dā sunt ꝓncipia mot⁹ q̄ cessant cū puentuz fuerit ad terminū. sicut nauis cessat z ipulsio venti cū puentū fuerit ad portū. z ꝙ mō caritas q̄ est ꝓncipiū mouēs manet i termio btitudinis. nō ät spes q̄ ē scdariū ꝓn

Ad 8 cipiū approꝑatū motui. ¶ Ad. viij. di. q⁹ auctoritates ille loquūt de iusticia z rectitudine vite ſm statū plentis vite. q̄ mouemur ad rectitudinē. ¶ Ad. ix. dōz. q⁹

Ad 9 certitudo q̄ est in btis de ꝑpetua stabilitate nō ē p aliqđ qđ expectet futurū. ſz p id qđ iā accepērūt. vñ nō

Ad 10 ptinet ad rōnē spei. ¶ Ad. x. di. q⁹ sic ꝓbs dr. v. ꝓb. in motibꝫ accipiūt mag⁹ z min⁹ loco ⁊trarior. z mag⁹ et min⁹ albū loco albi z nigri. z sil'r magis z minus bonū loco boni z mali. sic igit beatitudo supueniēs euacuat spē nō sic bonū malū. ſz sicut mai⁹ bonū minus bonū. sicut z iuuenis puericiā ¶ Ad. xi. di. q⁹ ob

iectū alicui⁹ ⁊tutis pt cēsse dupl'r. vno mō cū possibilitate hñdi. z sic etiā obiecto nō hīto pt eē act⁹ ⁊tutis. z ⁊tus sub hac cōditōe si facultas cēss. Allo mō cū ipossibilitate hñdi. z sic nec hīt nec act⁹ māet. frustra em̄ remaneret. z ꝙ mō tollit obiectū spei in pria q̄ nūq̄ de cetero erit possibile btitudinē ee futurā Ad 12 ¶ Ad. xij. di. q⁹ fortitudo illa q̄ erit in scīs nō erit ꝺse quēs ex ꝓncipio ꝑsistēti. i. ex pfecta ihēsiōe ad oīpotentē deū. nō ät erit ordinata vt ad finē. sed magis finē ꝺnīs. vt dcm̄ est. z tō nō est silis rō de spe q̄ nō dat nisi p motū in finē. ¶ Ad. xij. di. q⁹ maiestas dei nō ē Ad 13 minor q̄ ei⁹ bonitas. ſz charitas alio mō se hz ad bonitatē q̄ spes ad maiestatē. qz charitas de sui rōne importat vnionē. z tō pficit in pria. spes aūt importat distantiā q̄ repugnat statui pīe. ¶ Ad. xiij. di. q⁹ fides Ad 14 et spes hīt rōnē fundamenti z parietis ex pte ei⁹ qđ est pfectōis i eis. scz ex eo q⁹ fides inheret ꝓmo ⁊itati spes aūt summe maiestati. nō aūt ex eo qđ est ipfectionis i vtraq. incōpatū scz fides ē nō apparētiū. z spes nō habitor. z tō in statu pfecte btitudinis qñ charitas q̄ nihil de sui rōne ipfectiōis importat. pficiet. fidei succedit pfect⁹ fundamentū. scz visio apta. z spei pfectior paries scz ꝓphētio plena. ſm illud. i. Cor. ix. sic currite vt ꝓpendatis. ¶ Ad. xv. di. q⁹ glia corpis de Ad 15 riuat in scīs a gloria aie. z tō hīntib⁹ gloriā aie q̄ est potior gloria corpis nō hz rōnē ardui ¶ Ad. xvi. di. Ad 16 q⁹ xp⁹ uas spauit q̄tū ad cōem rōnem spei. nō ät habuit spem que est virtus theologica. quia beatitudo non erat ei futura sed preteita.

Materia. v. de virtutibus cardinalibꝫ hīs q̄ttuor qōnes. Prima vtr iste sint ⁊tutes cardiales. i. prudētia. iusticia. fortitudo et tpantia. Scda vtrū ⁊tutes iste sint ꝛnere vt q̄ ꝛc.

Veritꝑmo

Vtr iste sint q̄ttuor virtutes cardiales. scz prudētia. iusticia. fortitudo et tēperātia. Et videt q⁹ no. ea em̄ q̄ nō distinguūt abīuicē nō debēt adinuicē ꝛnūerari. qz distinctio ē cā nūeri. vt dr Aristo. ſz pdicte ⁊tutes nō distinguūt abīuicē. dr em̄ Hze. xxiij. moza. prudētia vera nō ē q̄ iusta z tēperās z fortis nō est. nec pfecta tpantia q̄ fortis iusta z prudēs nō est. nec fortitudo integra q̄ prudēs tēperās z iusta nō est. nec vera iusticia q̄ prudēs fortis z tēperās nō est. q̄ nō debēt dici he q̄ttuor ⁊tutes cardinales. ¶ Ꝑ. ⁊tutes videt dici cardinales. ex eo q⁹ sint aliꝭ ꝓncipaliores. vñ q̄s q̄dam cardinales aliꝭ ꝓncipales vocāt. vt ꝑz ꝑ Hrego. xxij. moza. sed cū finis ꝓncipalior sit his q̄ sunt ad finem ꝓncipaliores esse vident virtutes theologice q̄ habēt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-356/0597
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG